

Čís. 9064.

Nárok na vrácení zálohy (závdavku), ježto byla kupní smlouva zrušena, není nárokem ze správy, jež by bylo uplatňovati v propadné lhůtě § 933 obč. zák.

(Rozh. ze dne 26. června 1929, Rv II 120/29.)

Žalobce domáhal se na žalovaném vrácení zálohy (závdavku), ježto byla kupní smlouva zrušena. Procesní soud první stolice uznal podle žaloby, odvolací soud žalobu zamítl, ježto byla podána po lhůtě § 933 obč. zák.

Nejvyšší soud zrušil napadený rozsudek a vrátil věc odvolacímu soudu, by, nehledě k důvodu, pro který zamítl žalobu, znovu rozhodl o odvolání po případném dalším jednání.

D ů v o d y:

Odvolací soud zamítl žalobu, jsa toho názoru, že jde o žalobu ze správy a že, ježto žaloba nebyla podána v propadné lhůtě § 933 obč. zák., žalobní nárok zanikl. S názorem tímto nelze souhlasiti. Nárok, o který jest žalováno, jest nárokem na vrácení zálohy (závdavku) daného při uzavření smlouvy o koupi vah a žalobce domáhá se vrácení zálohy (závdavku) z důvodu, že kupní smlouva byla, jak tvrdí, zrušena. Tento nárok není nárokem ani na slevu, ani na zrušení smlouvy nebo na náhradu škody (§ 932 obč. zák.), není tudíž nárokem ze správy, o který by bylo žalovati v propadné, pro uplatňování nároků ze správy stanovené lhůtě šesti měsíců (§ 933 obč. zák.) (srovnej rozh. Gl. U. n. ř. 60, A C 1998). Na tom, že nejde o žalobu ze správy, nic nemění okolnost, že snad přijde ve sporu na přetřes a bude se třeba zabývati otázkou, zda byl žalobce ke zrušení smlouvy pro vadnost dodané váhy oprávněn. Pro tuto, jen předurčující otázku, kterou se snad bude třeba soudu zabývati, nelze žalobu míti za žalobu ze správy. Odvolací soud, zamítnuv žalobu z řečeného důvodu, pochybil (§ 503 čís. 4 c. ř. s.) a, ježto se při svém stanovisku odvoláním a otázkami v něm k rozhodnutí předloženými nezabýval (§ 503 čís. 2 c. ř. s.), nezbylo (§ 510 c. ř. s.), než na dovolání napadený rozsudek zrušiti a se usnésti, jak se stalo.

Čís. 9065.

Výměnkář jest oprávněn k návrhu na opětnou dražbu jen, když si pro zadrželé dávky v penězích vydobyl zástavní právo nebo když byl v rozvrhovém řízení poukázán s jich uspokojením na nejvyšší podání.

Knihovní věřitel jest oprávněn navrhnouti provedení opětné dražby, třebas byla povolena k návrhu jiného oprávněného.

Odčinil-li vydražitel podle § 154, druhý odstavec, ex. ř. obmeškání, jež dalo podnět k povolení opětné dražby, a dopustil-li se pak dalšího

obmeškání, nelze vyhověti návrhu na provedení povolené již opětne dražby.

(Rozh. ze dne 27. června 1929, R I 299/29.)

K návrhu Josefa V-a byla povolena opětne dražba nemovitosti. Napotomnímu návrhu knihovního věřitele Františka V-a ml., by byla bezodkladně provedena povolená již opětne dražba soud první stolice vyhověl, rekursní soud k rekursu vydražitelky návrh zamítl.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs výměnkářů Františka st. a Anny V-ových a nevyhověl dovolacímu rekursu Františka V-a ml.

D ů v o d y:

Do usnesení rekursního soudu, jímž byl návrh zástavního věřitele Františka V-a ml. na provedení opětne dražby povolené k návrhu zástavního a vymáhajícího věřitele Josefa V-a, zamítnut, podává rekurs nejen zástavní věřitel František V. ml., nýbrž i výměnkáři František a Anna V-ovi, nazývajíce se také vymáhajícími věřiteli a odůvodňujíce své oprávnění tím, že jsou s výměnkem poukázáni na usedlost a že budou nuceni proti vydražitelce vymáhati výměnkové dávky spory a exekucemi. Těmto výměnkářům však nepřisluší právo navrhnouti opětne dražbu a proto nemají ani práva ke stížnosti do jejího nepovolení nebo neprovedení. Zákon dává v § 154 ex. ř. právo navrhnouti opětne dražbu zástavním věřitelům a veřejným orgánům vyjmenovaným v § 172 čís. 1 ex. ř. a povinnému. Nedává tedy práva toho těm, pro něž vážnou reální břemena, na př. výměnek. Tito oprávnění mohou vymáhati dávky splatné do příklepu na povinném, po případě z nejvyššího podání, a dávky po příklepu splatné na vydražiteli, pokud břemeno převzal. Teprve, kdyby pro zadrželé dávky v penězích vydobyli si zástavní právo nebo kdyby byli v rozvrhovém usnesení poukázáni s jich uspokojením na nejvyšší podání, mohli by zakročiti opětne dražbu jako zástavní věřitelé nebo z toho důvodu, že by pro zadrželé dávky, k jichž úhradě mělo býti použito nejvyššího podání, nemohli zakročiti o jejich výplatu žalobou proti vydražiteli, nýbrž jenom návrhem na opětne dražbu proti němu. (Srov. Neuman Komentář k § 154 ex. ř. str. 486). Stěžovatel František V. st. a Anna V-ová nejsou podle obsahu spisů vymáhajícími věřiteli, třeba se tak nazývali, jejich pouhá přihláška dávek zadrželých v rozvrhovém řízení neopodstatňuje jejich oprávnění jako věřitelů vymáhajících, ježto nemají z toho důvodu zástavního práva k nemovitosti ani neuplatnili výměnkové dávky na nejvyšší podání do doby povolené opětne dražby v řízení rozvrhovém, a proto nemají ani oprávnění k návrhu na opětne dražbu. Proto jim nelze přiznati také oprávnění k rekursu do jejího nepovolení nebo neprovedení. Jinak by mohli takovouto oklikou dosíci toho, co jim zákon odpírá. Jejich dovolací rekurs byl proto odmítnut.

Stěžovatel František V. ml. sice nepodal návrh na povolení opětne

dražby, jejíž provedení se pak domáhal, ale oprávnění k rekursu mu přísluší, jednak proto, že bylo rozhodováno o jeho návrhu na provedení dříve povolené opětné dražby, jednak proto, že jako zástavní věřitel je oprávněn navrhnouti povolení opětné dražby a tím i navrhnouti její provedení, byla-li povolena na návrh jiného oprávněného. Ale jeho dovolací recurs není věcně opodstatněn. Opětná dražba byla navržena Josefem V. proto, že nebyla složena prvá čtvrtina nejvyššího podání podle dražebních podmínek do 14 dní od pravomoci příklepu. Soudy při rozhodování o tomto návrhu rozhodovaly jen o tom, zda nesložení této čtvrtiny odůvodňuje návrh na opětnou dražbu. Rekursní soud ji povolil, shledav, že dražební podmínky o složení první čtvrtiny nebyly splněny tím, že vydražitelka Marie V-ová se souhlasem dřívějšího obmeškálního vydražitele Čeňka J-a, použila jeho splátek k úhradě vlastních splátek na nejvyšší podání, tedy i k úhradě tehdy již splatné první jeho čtvrtiny. Tehdy nebylo nižšími soudy rozhodnuto o tom, zda jest vydražitel v prodlení s dalšími splátkami či zda jest od nich osvobozen následkem převzetí pohledávek zástavních věřitelů, poukázaných na nejvyšší podání, zejména převzetím pohledávky úvěrního ústavu majitelů domů jako postupníka spořitelního a záloženského spolku. Rekursní soud tehdy vyslovil, že opětná dražba nebude vykonána, složili-li vydražitel do osmi dnů obmeškalé částky. To se podle stavu věci i podle důvodů usnesení mohlo vztahovati jen na složení první čtvrtiny nejvyššího podání, ježto bylo rozhodováno jenom o obmeškalosti vydražitelky ohledně této čtvrtiny, nebylo rozhodováno o její obmeškalosti s dalšími splátkami a nebylo ani jisto, zda bude nutně potřebí skládati další splátky a zda se zástavní věřitelé, kteří měli nárok na další částky podle dražebních podmínek nespokojili nebo nespokojí s převzetím svých pohledávek. Když za tohoto stavu věci vydražitelka Marie V-ová složila do osmi dnů 52.450 Kč, odčinila tím obmeškání se splněním podmínek ohledně splátky první čtvrtiny. Tato čtvrtina nejvyššího podání 125.620 Kč činila jenom 31.405 Kč, takže zaplacením vyšší částky bylo obmeškání se splátkou čtvrtiny odčiněno, z opětné dražby tedy sešlo podle § 154 ex. ř. a exekuční soud ji právem neprovedl. Ovšem mohli zástavní věřitelé a jiní oprávnění navrhnouti znova povolení opětné dražby z nového důvodu, kdyby se vydražitelka na př. obmeškala s dalšími splátkami. Ale tu bylo by teprve na exekučním soudu, by zkoumal, zda tu je obmeškání s dalšími splátkami, o němž dřív nerozhodoval. Ale exekuční soud nemohl proto na základě obmeškání s dalšími splátkami naříditi provedení opětné dražby pro dřívější jinaká obmeškání, jež bylo zatím již odčiněno. Návrh na nové povolení opětné dražby pro další obmeškání stěžovatel ani nikdo jiný neučinil, nýbrž stěžovatel navrhl jenom provedení dříve již povolené opětné dražby, z jejíhož provedení však právem již sešlo. Proto rekursní soud právem nenařídil provedení opětné dražby, povolené usnesením rekursního soudu ze dne 9. srpna 1927, a první soud neměl důvodu, povoliti znova opětnou dražbu, když návrh na povolení nové opětné dražby nebyl učiněn, nýbrž návrh na provedení dříve povolené opětné dražby.